

Przychodnie i szpitale zapłacą niższą daninę od nieruchomości

Przychodnie i szpitale zapłacą niższą daninę od nieruchomości

OPODATKOWANIE Placówki udzielające świadczeń zdrowotnych, mniej pieniędzy oddadzą gminom. To dlatego że preferencyjną stawkę zastosują nie tylko do pomieszczeń, gdzie leczą pacjentów

15 listopada prezydent podpisał zmianę ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Dotyczy ona opodatkowania nieruchomości, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. To dobra wiadomość dla szpitali, przychodni i sanatoriów.

Jak jest dziś

Obecnie, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, według preferencyjnej stawki opodatkowane są budynki (lub ich części) zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Pojawiają się więc wątpliwości co do zakresu stosowania tej preferencji. Świadczą o tym liczne spory zakończone wyrokami. Przykładem

jest **orzeczenie z 28 lutego 2007 r. wydane przez Naczelny Sąd Administracyjny (II FSK 305/06)**. Wynika z niego, że pomieszczenia zajęte na świadczenia w zakresie wyżywienia nie są opodatkowane preferencyjną stawką. O jej stosowaniu nie przesądza bowiem to, że właściciel posiada status niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej.

Wątpliwości dotyczą także innych pomieszczeń, np. administracyjnych, gospodarczych i socjalnych.

Co się zmieni w przyszłym roku

Od nowego roku preferencyjna stawka znajdzie zastosowanie do „budyneków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń”. Dokonano więc, na pozór prostego, zabiegu leksykalnego, zamieniając słowa „zajęte na” na „związane z”. W praktyce oznacza to jednak znaczne rozszerzenie możliwości stosowania niższej stawki.

Użyte wyrażenia „związane z” powinno bowiem oznaczać, że cała powierzchnia posiadana przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczeń zdrowotnych będzie objęta preferencyjną stawką. Taka interpretacja wydaje się najbardziej uzasadniona, bo dotychczas właśnie tak organy podatkowe rozumiały wyrażenie „budyneków związanych z działalnością gospodarczą”. Wystarczy bowiem, że przedsiębiorca posiada daną nieruchomość (bez względu czy jest ona zajęta na prowadzenie działalności czy stoi niewykorzystana), aby podlegała opodatkowaniu według najwyższej stawki (a nie np. stawki przeznaczonej dla „budyneków pozostałych”).

Nie ma wątpliwości, że pojęcie „związane z” jest znacznie szersze od pojęcia „zajęte na”. Dotychczas wynikały z tego niekorzystne dla podatników konsekwencje. Potwierdziło to orzecznictwo, np. wyroki: **NSA z 16 grudnia 2009 r. (II FSK 667/09)** i **Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 11 marca 2008 r. (III SA/Wa 2058/07)**. Należałoby zatem oczekiwać, że wprowadzona zmiana pozwoli

na szerokie zastosowanie stawki preferencyjnej. Czy tak będzie w praktyce? Niestety, wydaje się, że spory na etapie uchwalania ustawy są zapowiedzią przyszłych dyskusji z organami podatkowymi.

Jaki był cel nowelizacji

Już na etapie uchwalania tej zmiany pojawiły się wątpliwości co do jej konsekwencji. W opinii prawnej przygotowanej przez Biuro Analiz Sejmowych jak burzę wraca podstawowa kwestia: czy stawka preferencyjna będzie dotyczyć wyłącznie pomieszczeń bezpośrednio związanych ze świadczeniami usługami, czy obejmie też inne pomieszczenia (administracyjne, gospodarcze i socjalne). Warto zauważyć, że ostatecznie wprowadzona zmiana ustawy nie posługuje się pojęciami „pośrednio” czy „bepośrednio”.

W trakcie prac nad projektem proponowane było m.in. zdefiniowanie warunków stosowania preferencyjnej stawki poprzez odsłanie do aktów prawnych z innych dziedzin prawa, np. rozporządzenia ministra zdrowia w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej.

Już samo powiązanie ustawy podatkowej – w tak istotnym aspekcie, jakim jest stawka

– z aktem rangi rozporządzenia mogłoby budzić pewne wątpliwości. Na szczęście w ostatecznej wersji nowelizacji zrezygnowano w takich pomysłach. Osoby zajmujące się podatkiem od nieruchomości dobrze wiedzą bowiem, jakie komplikacje powoduje odesłanie przy definiowaniu przedmiotu opodatkowania do prawa budowlanego. Istnieją obawy, że tu skutki byłyby podobne.

Uzasadnienie wszystko wyjaśnia

Uzasadnienie do nowelizacji – choć niezbyt obszerne – jest w tym zakresie jasne. Celem projektu jest stosowanie preferencyjnej stawki do całosci budyneków przeznaczonych do świadczenia usług zdrowotnych. W uzasadnieniu podkreślono, że dziś w praktyce obejmuje ona około 12 proc. ich powierzchni. Autorzy projektu wyjaśniają, że powodem wprowadzenia zmian jest profilaktyka polityki samorządów. W trakcie licznych kontroli podatkowych stosują one bowiem rygorystyczną wykładnię przepisów. W konsekwencji placówki służby zdrowia muszą dopłacić podatek za ostatnie pięć lat. Powoduje to dla nich poważne trudności.

Zmiana dobra, choć niedoskonała

Na zmianę tę czekali wszyscy, którzy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie świadczeń zdrowotnych, czyli szpitale, zakłady opiekuńczo-lecznicze, sanatoria, hospicja, przychodnie, poradnie czy pracownie protetyki stomatologicznej i ortodontycznej. Nowelizacja powinna przynieść im wymierne oszczędności.

Szkoda jednak, że zmiana została zredagowana w sposób, który może być nadal różnie rozumiany przez organy podatkowe. Czas jednak pokaże, czy intencja ustawodawcy – zgodnie z deklaracjami wskazanymi w uzasadnieniu nowelizacji – zostanie zrealizowana przez lokalne organy podatkowe. Niestety, może się okazać, że nie obejdzie się bez kolejnych sporów sądowych.

–Piotr Kwaśny

• ZDANIEM EKSPERTA

Piotr Kwaśny

menedżer w Dziale Podatków
i Oplat Alma Consulting Group Polska

Rozwój placówek zajmujących się opieką zdrowotną jest w Polsce bardzo potrzebny. Kierunek zmian jest bardzo dobry. Nowelizacja to na pewno krok naprzód w stosunku do stanu obecnego. Szkoda tylko, że zmiana została zredagowana w sposób, który może przysporzyć podatnikom kolejnych kłopotów przy ustalaniu zakresu stosowania preferencyjnej stawki. Teraz głównym tematem sporów może okazać się pytanie, czy do skorzystania ze zwolnienia konieczny jest bezpośredni związek z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, czy też wystarczy pośrednie z nimi powiązanie. Na szczęście w takiej dyskusji podatnicy mają poważne argumenty przemawiające za korzystną dla nich wykładnią. Po pierwsze, jest to uzasadnienie do nowelizacji. Po drugie, liczne wyroki sądów administracyjnych. Zamieszanie związane z koniecznością zmiany przepisów można byłoby uniknąć, gdyby gminy wprowadziły preferencyjną stawkę w szerszym zakresie z własnej woli. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych daje im bowiem taką możliwość. Dotychczasowa praktyka pokazuje jednak, że często nie dostrzegają one potrzeby wsparcia sektora opieki zdrowotnej. Zwykle istotniejsze okazały się dla nich wyższe wpływy z tytułu tego podatku.

• ORZECZNICTWO

Jak sądy rozumieją związek pośredni

Wyrok WSA w Warszawie z 11 marca 2008 r. (III SA/Wa 2058/07) pokazuje, że ustawodawca rozróżnia pojęcia budyneków „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej” oraz „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej”. Potoczne rozumienie pojęć: związać, związany oznacza „wiązać, łączyć końce czegoś, odnieść się, zastosować do kogoś, do czegoś”. Powoduje to, że może chodzić o związek budynku, gruntów i budowli z tą działalnością także pośrednie, oznaczające już samo posiadanie ich przez przedsiębiorcę (por. **uchwała NSA z 2 kwietnia 2001 r., FPK 3/00**). Inaczej trzeba rozumieć wyrażenie „zajętych na”. Oznacza ono związek bezpośredni i faktyczne zajęcie na świadczenie usług zdrowotnych. ■

LEKTURA | HALINA GARBACIĆ

Amortyzacja i środki trwałe w firmie

Wszechmicca
podatkowa
2010
Kraków
str. 144

trwałych przez tzw. małych podatników i osoby rozpoczynające działalność gospodarczą.

Autorka przybliżyła przepisy podatkowe i ustawę o rachunkowości, które regulują zagadnienie amortyzacji. Opracowanie może okazać się przydatne dla każdego przedsiębiorcy, niezależnie od formy prawnej prowadzonej działalności, obejmuje bowiem regulacje dotyczące zarówno podatników PIT, jak i CIT. Zawiera liczne przykłady, w tym wyciągi z ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, co pozwala łatwiej przyswoić omawiane zagadnienia.

Amortyzacja podatkowa może być istotną pozycją w kosztach przedsiębiorcy. Prawidłowe zakwalifikowanie składników majątku firmy do odpowiedniej grupy i ustalenie właściwej stawki odpisów często przysparza podatnikom problemów. Książka jest kierowana przede wszystkim do księgowych i osób rozliczających małe i średnie przedsiębiorstwa. Szczególny nacisk położony został na omówienie jednorazowej amortyzacji środków

Czytelnik znajdzie tu też wyciąg z ustaw podatkowych regulujących zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych wraz z wyraźnie zaznaczonymi najnowszymi zmianami w przepisach.

–maj